

PESTERA CLOSANI

Poate nici o roca nu se impune in relief cu o asemenea personalitate, nu imprima peisajului atata vigoare si farmec precum o fac rocile calcaroase. In Anzi sau in Pirinei, in Alpi sau in Carpati, cununile stralucitoare de calcar impodobesc cuprinsul planetei, dandu-i un plus de semetie, dar si de mister, caci ele ascund putinele “pete albe” care au mai ramas pe harti; marile varfuri ale Pamantului au fost cucerite, marile pesteri, inca nu.

Legenda spune ca a existat candva, pe langa Piatra Mare, un tinut de basm, o gradina miraculoasa. Multe flori cresteau in acest paradis terestru: trandafiri ce urcau sub forma de bolte, clopotei gingasi strajuind poteca acoperita de iarba marunta si frageda, copaci falnici, ce se inaltau spre cer, si firicele de apa limpede, ce se spargeau peste pietre, licarind, formand cascade. Acest tinut apartinea unui batran vrajitor, renumit prin partile locului. Dar intr-o zi acesta a prins de veste ca un zmeu voia sa puna stapanire pe miraculoasa-i gradina. Asa ca batranul a acoperit intreaga gradina cu o bolta din piatra, ce s-a numit Piatra Mica. Lipsite de lumina soarelui, toate florile au inceput sa moara, insa vrajitorul le-a impietrit pentru a ramane vesnice, ascunse acolo, in peatera de la Piatra Mica a Closanilor.

Pestera Closani este situata in partea de nord a Muntilor Mehedinti, in triunghiul de calcare jurasic-cretacice ale carui laturi le formeaza Motru Mare si Motru Sec, iar baza – creasta Pietrei Mari si a Pietrei Mici a Closanilor. Trei zone carstice, adica trei zone cu relief specific dezvoltat pe calcare, au fost delimitate in acest triunghi de granita dintre Muntii Mehedinti si Muntii Valcan: zona versantului stang al Vaii Motrului Sec, zona Pietrei Mari a Closanilor si zona Cornetului Satului. Amplasata la o altitudine de 440 m, peatera are o lungime de 1100 m, o singura deschidere si este formata din doua galerii orizontale: Galeria Laboratoarelor si Galeria Matei Ghica. O deschidere scunda, dar destul de larga (1,5 – 2 m), permite accesul in golul subteran, un adevarat muzeu de sculptura naturala, ale carui galerii adapostesc unul dintre cele mai uimitoare ansambluri create de apa in calcar.

Galeria Laboratoarelor si lacurilor de cristal

Peretii sunt acoperiti cu valuri de piatra care cad in cascade. Poteca serpuieste printre coloane, stalagmite si gururi cu marginile dantelate, pe sub un tavan impodobit cu o multime de stalactite albe sau colorate in tonuri de rosu.

La primul cot a existat candva si un foarte frumos perete de stalagmite si stalactite, format pe directia unei fisuri de tavan, prin care s-a strecurat, in decurs de milenii, apa incarcata cu calcar dizolvat. Astazi, din turturii nascuti prin “caderea apei picatura cu picatura” (“stalactos”) si porniti sa se impreune cu fratii lor nascuti prin “surgerea apei picatura cu picatura” (“stalagmos”), oamenii

n-au mai lasat decat urme. Se vad peste tot gururi cu bolte inalte, coloane si stalagmite cu baza incarcata de falduri sau ansambluri de septe suprapuse. Mai departe incepe zona lacurilor – o suita de gururi si bazine, cu fundul acoperit de un strat de argila sau de calcit, cele mai multe dintre ele cu apa cristalina. Peretii au multe nise si niveluri de terasare si sunt acoperiti cu o crusta de calcit, in florita intr-o gama larga de forme si culori. La tot pasul se vad scurgeri parietale, transparente sau brazdate de dungi rosietice, cu muchiile acoperite de coralite, a caror frecventa creste spre zona terminala. Din tavan atarna panoplii cu turturi, iar pe podea sunt ingramadite coloane, stalagmite si domuri, care in cateva locuri fac trecerea mai dificila.

Ultimele bazine, de obicei seci, au marginile captusite cu braie de monocristale mari. Latimea lor depaseste pe alocuri chiar si un metru, marcand nivelul atins de apa in diverse epoci. Aceste braie, impreuna cu aliniamentele de calcit alb-lptos, ornate cu bijuterii cristaline ce apar in cateva locuri pe pereti si tavan, ne introduc in ambianta Galeriei Ghica, unde monocristalele, helictitele si cristalicititele constituie elementul dominant.

Paradisul florilor de calcit

Dincolo de tunelul de intrare, aspectul galeriei se mentine acelasi, iar morfologia coloanelor si a stalactitelor e aproape neschimbata: numai ca totu-i mai alb si formatiunile mai spatiale, iar pe pereti si tavan s-au dezvoltat foarte multe cruste de calcit acoperite cu fantastice impletituri de cristale excentrice.

Pe podea s-au dezvoltat multe gururi cu cuiburi de perle de caverna. Ne strecuram prin multimea de coloane, stalactite si stalagmite, pe langa peretii albi, acoperiti de scurgeri, concretiuni sferoidale si foarte multe excentrite. De tavan, solitare sau in grupuri, atarna stalactite. La frumusetea acestora se adauga splendoarea cristalicitelor nascute parca ... in afara legilor gravitatiei.

In dreapta, apare un un grup de stalagmite, dintre care una, de forma unei ciuperci, atrage atentia prin albul stralucitor al calcitului. Deasupra ei, pe tavan, s-a dezvoltat una dintre cele mai formidabile aglomerari de helictite si cristalicite din toate cate exista in peatera. Feeria acestor concretiuni e intregita de scurgeri, coloane, stalactite si discuri magnifice incarcate de turturi. Toate sunt construite din calcit pur, lipsit de argila sau alte impuritati, care le coloreaza de obicei in tonuri de rosu.

La baza peretilor si in nise atarna stalactite ale caror capete au “in florit” la nivelul apei, luand aspect de buzduwane. Un sir de gururi mari si mici, dezvoltate de-a lungul unei portiuni de galerie, decorate cu o varietate de forme cristaline, din care nu lipsesc nici valurile incarcate cu coralite, conduce la un lac adapostit intr-un bazin cu marginile alcatuite din agregate de monocristale. Lacul anunta partea cea mai frumoasa concretionara a galeriei, desfasurata dincolo de zidul de coloane ce

sprijina o bolta incarcata cu stalactite si scurgeri sclipind de albeata. Aici, pe circa 15 m lungime, un brau de cristale mari, depasind pe alocuri 50 cm latime, delimiteaza zona unui fost lac, din care au ramas numai mici ochiuri de apa, separate intre ele prin pereti scunzi. De pe fundul lacului – unde apa saturata in carbonati a depus cristale cu varfuri ascutite – s-au inaltat, in stransa legatura cu oscilatiile nivelului apei, pedestaluri cristaline imprejurul stalagmitelor sau coloanelor. Cateva mici intranduri la baza peretilor sunt, de asemenea, tapisate cu macrocristale, adaugand un plus de frumuseti fantasticului décor al acestei zone. La suprafata tavanului si a peretilor, pe directia unor fisuri, s-au dezvoltat o multime de buchete de flori albe sau translucide si siruri de cristale excentrice, orientate in toate partile. Nu stii la ce sa te uiti mai intai!

Pestera Closani adaposteste peste 70 de specii de animale terestre si acvatice, majoritatea microscopice, folosite la diverse experimente. Cel mai cunoscut este *Rhinolophus ferrumequinum*, adica liliacul troglodil.

Acest paradis, in care pana si piatra infloreste, este un tezaur de frumuseti, generat de cantitatea si varietatea impresionanta a concretiunilor pe care le adaposteste. Este si un tezaur biospeologic, prin numarul mare de fosile vii care o populeaza, si un laborator in care se fac cercetari. Pentru valoarea ei estetica si stiintifica, pestera trebuie pastrata ca atare, ocrotita si protejata, pentru ca existenta ei sa dureze cat mai mult.